

عنوان مقاله:

تحلیلی بر برنامه های درسی نظام آموزش عالی در افزایش جامع هیذیری سیاسی دانشجویان (مطالعه موردی، دانشجویان علوم سیاسی دانشگاه شیراز)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش در نظام های آموزشی، دوره 8، شماره 26 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

سید جواد صالحی - استادیار دانشکده علوم سیاسی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

جامعه پذیری سیاسی فرایندی مستمر و پویا است که براساس آن، نهادهای اولیه و ثانویه در مراحل مختلف زندگی برگرایش ها و دیدگاه های سیاسی شخص اثر م یگذارند و در تصمیم گیری های مربوط به حوزه سیاست، عامل کم و بیشتر بین کنند ه ای به شمار م یروند. بستر اصلی و مناسب مطالعه جامعه پذیری سیاسی، فرهنگ سیاسی آن جامعه است لذا چه تگیری های فرد به سیاست م یتواند تا حد زیادی از شخصیت وی و فرهنگی که بر او سلطه دارد، ناشی شود. در این راستا هدف از پژوهش حاضر تحلیلی بر برنامه های درسی نظام آموزش عالی در افزایش جامعه پذیری سیاسیدانشجویان علوم سیاسی دانشگاه شیراز است. پارادایم حاکم بر پژوهش پارادایمی ترکیبی است. ابزار گرد آوری داد هها پرسشنامه محقق ساخته مشتمل برسوالات بسته و باز است. جامعه مورد بررسی دانشجویان کارشناسی و کارشناسیارشد رشته علوم سیاسی دانشگاه شیراز می باشد (N=180 که از طریق جدول مورگان حجم نمونه 118 نفر تخمین زده شد. نرم افزار مورد استفاده در بخش کمی spss و در بخش کیفی از نرم افزار تحلیل داده های کیفی NVivo استفاده شد. یافت هها حاکی از آن است که برنامه های درسی رشته علوم سیاسی بیشتر بر القای مفاهیم افزایش حس وفادارینسبت به نظام و چگونگی نحوه ارتباط دانشجویان با نهادهای سیاسی تاکید داشته و مفاهیمی مانند چه تگیریوابستگی حزبی و نظم دهی به رفتار سیاسی کمتر مورد توجه بوده است.

کلمات کلیدی:

جامعه پذیری، جامعه پذیری سیاسی، نظام سیاسی، نظام آموزش عالی، علوم سیاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/874259>

